

II JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT BUENOS AIRES, DIUMENGE DE RAMS DE 1987

“Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut.” (1Jn 4,16)

Benvolguts i estimats amics,

1. El 8 juny passat, vaig tenir la gran joia d'anunciar que la pròxima Jornada Mundial de la Joventut tindrà lloc a Buenos Aires el Diumenge de Rams de 1987. Amb l'ajuda de Déu, aleshores estaré realitzant la meua visita apostòlica a les nacions del con sud de l'Amèrica Llatina: Uruguai, Xile i Argentina.

A Buenos Aires tindrà la gran joia de trobar-me no tan sols amb la joventut argentina, sinó també amb molts altres joves provinents de tota l'àrea llatinoamericana i d'altres països del món. En aquell encontre tan esperat ens sentirem tots en comunió de pregària, d'amistat i de fraternitat, de responsabilitat i de compromís amb tots els altres joves que, aplegats entorn dels seus pastors, celebraran aquesta Jornada en les esglésies locals d'arreu del món; així mateix, ens sentirem units amb tots aquells que cerquen Déu amb cor sincer i que volen esmerçar les seves energies juvenils a construir una nova societat més justa i fraterna.

Certament no deixa de ser significatiu el fet que en aquesta ocasió la Jornada tingui com a epicentre la terra llatinoamericana, poblada majoritàriament de joves, animadors i futurs protagonistes de l'anomenat “continent de l'esperança”. L'Església llatinoamericana ha expressat a Puebla dels Àngels (Mèxic) la seva “opció preferent pels joves” i ara es disposa a una “nova evangelització” per retrobar les seves arrels i rejaonar la tradició i la cultura cristiana de les seves poblacions al llindar dels cinc-cents anys de la primera evangelització. Tanmateix, el nostre esguard s'estén als quatre punts cardinals i la nostra paraula vol convocar tots els joves del nord i del sud, de l'est i de l'oest, els homes i les dones de l'any 2000 que l'Església reconeix i acull amb esperança.

2. El tema i el contingut d'aquesta Jornada Mundial posen davant dels nostres ulls el testimoniatge de l'apòstol sant Joan quan exclama: “Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut”.

A aquest propòsit vull recordar-vos un pensament que expressava en la meua primera encíclica: “L'home no pot viure sense amor. Ell és per si mateix un ésser incompreensible, la seva vida no té sentit si no li és revelat l'amor, si no es troba amb l'amor, si no l'experimenta i no se'l fa propi, si no hi participa vivament” (*Redemptor Hominis*, 10). I aquesta realitat és més vàlida encara per als joves, en una fase d'especial responsabilitat i esperança, de creixement de la persona, de precisar els grans significats, ideals i projectes de vida, d'ansia de veritat i de recerca de l'autèntica felicitat! És el moment en el qual se sent més la necessitat de sentir-se reconegut, sostingut, escoltat i estimat. Vosaltres sabeu prou bé, des del fons del vostre cor, com en són,

d'efímeres, les satisfaccions que ofereix un hedonisme superficial i com deixen un buit a l'ànima; que n'és, d'il·lusori, tancar-se dins la cuirassa del propi egoisme; com la indiferència i l'escepticisme contradiuen els anhels sublims d'amor sense fronteres; com les temptacions de la violència i de les ideologies que neguen Déu porten tan sols a un carreró sense sortida.

Atès que l'home sense amor no pot viure ni ser comprès, us invito a tots a créixer en humanitat, a posar com a prioritat absoluta els valors de l'esperit, a transformar-vos en “homes nous”, reconeixent i acceptant cada vegada més la presència de Déu en la vostra vida, la presència d'un Déu que és Amor; un Pare que estima cadascú de nosaltres des de tota l'eternitat, que ens ha creat per amor i ens ha estimat tant que ens ha donat el seu Fill Unigènit perquè fossin perdonats els nostres pecats, per reconciliar-nos amb ell, per viure amb ell una comunió d'amor que mai no tindrà fi.

La Jornada Mundial de la Joventut ens ha de disposar, doncs, a acollir el do de l'amor de Déu que ens ha creat i ens salva. El món espera amb ànsia el nostre testimoniatge d'amor, un testimoniatge que neix d'una convicció personal profunda i d'un acte sincer d'amor i de fe en Crist ressuscitat. Això significa conèixer l'amor i créixer en ell.

3. Les nostres celebracions tindran també una dimensió comunitària explícita, exigència ineludible de l'amor de Déu i de la comunió dels qui se senten fills del mateix Pare, germans en Jesucrist i units per la força de l'Esperit. Perquè vosaltres formeu part de la gran família dels redimits i sou membres vius de l'Església, experimentareu en aquesta Jornada l'entusiasme i la joia de l'amor de Déu que us crida a la unitat i a la solidaritat. Aquesta crida no exclou ningú; al contrari, no coneix fronteres, però abraça tots els joves sense distinció, reforçant i renovant els vincles que els uneixen entre ells. En aquesta ocasió hauran de ser particularment vius i operants els lligams amb els joves que sofreixen les conseqüències de la desocupació, que viuen en la pobresa o en la solitud, que se senten marginats o que porten la creu pesant de la malaltia. Que el missatge d'amistat arribi també a tots els qui no accepten la fe religiosa. La caritat no transigeix amb l'error, però surt sempre a l'encontre de tots per indicar-los el camí de la conversió. Quines paraules més belles i lluminoses ens adreça en aquest sentit sant Pau, en el seu himne a la caritat! (cf. 1Co 13). Que siguin per a vosaltres un ideal de vida i un compromís precís en el present i en el futur!

L'amor de Déu que l'Esperit Sant ha posat als nostres cors (cf. Rm 5,5) ens ha de fer més que mai sensibles a les amenaces urgents de la fam i de la guerra; a les escandaloses desigualtats entre els pocs rics i els massa pobres; als atemptats contra els drets de l'home i les seves llibertats legítimes, entre elles la llibertat religiosa; a les manipulacions, presents i

potencials, de la seva dignitat. He sentit vives i fortes la proximitat i la pregària dels joves en ocasió de la Jornada mundial de pregària per la pau, que tingué lloc el passat 27 d'octubre a Assís, i a la qual van participar representants de les confessions cristianes i de les religions del món.

Ara més que mai és necessari que els enormes progressos científics i tecnològics de la nostra època siguin orientats, amb saviesa ètica, al bé de tot l'home i de tots els homes. La gravetat, la urgència i la complexitat dels problemes i dels reptes actuals requereixen a les noves generacions capacitat i competència en els camps més diversos; tanmateix, més enllà dels interessos o de les visions parcials, cal donar primacia al bé integral de l'home, creat a imatge de Déu i cridat a un destí etern. En Crist s'han revelat plenament l'amor de Déu i la dignitat sublim de l'home. Que Jesús sigui la "pedra angular" de la vostra vida i de la nova civilització que haureu de construir en solidaritat generosa i oberta. No hi pot haver un autèntic creixement humà en la pau i en la justícia, en la veritat i en la llibertat, si Crist no s'hi fa present amb la seva força salvadora.

La construcció d'una civilització de l'amor requereix un temps fort i perseverant, disposat al sacrifici i desitjós d'obrir nous camins a la convivència social, superant divisions i materialismes oposats. Aquesta és una responsabilitat concretament dels joves d'avui que seran els homes i les dones de demà, a l'albada del tercer mil·lenni cristià.

4. Tot esperant amb joia el nostre encontre, us invito a tots a una profunda i meditada preparació espiritual que acreixi el dinamisme eclesial de la Jornada. Poseu-vos en camí! Que el vostre itinerari es distingeixi per la pregària, l'estudi, el diàleg, el desig de conversió i de millora. Camineu units des de les vostres parròquies i comunitats cristianes, des de les vostres associacions i moviments apostòlics. Que la vostra actitud sigui d'acolliment, d'espera, en sintonia amb el període de l'Advent que ara iniciem. La litúrgia d'aquest primer diumenge ens recorda, amb les paraules de sant Pau, "en quin temps vivim" i ens exhorta a "despullar-nos de les obres de la fosca" per revestir-nos "de Jesucrist, el Senyor" (cf. Rm 13,11-14).

A tots els joves del món envio la meva afectuosa i cordial salutació, en particular als joves argentins. He seguit amb gran interès els vostres pelegrinatges anuals al Santuari de Nostra Senyora de Luján i la trobada nacional dels joves que tingué lloc l'any passat a Córdoba, com també "l'opció joventut" sobre la qual s'ha centrat durant anys la pastoral general de l'episcopat argentí. Des de la meva primera visita al vostre país, l'any 1982, tan carregada de dolor i d'esperança, conec el vostre compromís per la construcció de la pau en la justícia i en la veritat. Per tant, sé que col·laborareu amb entusiasme a la preparació de la Jornada de Buenos Aires, que assistireu en aquell encontre amb el Papa i que sabreu acollir amb hospitalitat generosa i amb amistat i disponibilitat els joves d'altres països que voldran participar en aquesta festa de

compromís profund amb Crist, amb l'Església, amb la nova civilització de la veritat i de l'amor.

Invito tots els joves del món a celebrar amb particular intensitat i esperança la Jornada Mundial de la Joventut, el proper diumenge de Rams de 1987. Encomano la preparació i els fruits de la Jornada a Maria, la jove Verge de Natzaret, la humil serventa del Senyor, que ha cregut en l'amor del Pare i ens ha donat Crist, "la nostra pau" (Ef 2,14).

Benvolguts joves, estimats amics, sigueu testimonis de l'amor de Déu, sembradors d'esperança i constructors de pau. En el nom del Senyor us beneixo amb tot el meu afecte.

30 de novembre de 1986

PUNTS DE REFLEXIÓ

- T'esforces prou en la teva vida quotidiana per transformar-te en un "home nou"?
- Jesús és per a tu *realment* la "pedra angular" de la teva vida?
- Què vol dir el Papa quan parla de la construcció de la "civilització de l'amor"?